

Izbrisani

Reševanje slovenskega bančnega sistema je na gospodarskem področju nedvomno zaznamovalo iztekajoče se leto. Tako smo nedavno v pet bank (NLB, Nova KBM, Abanka, Factor banka, Probanka) zmetali za približno tri milijarde evrov davkoplačevalskega denarja. Dodatno je k sanaciji največjih slovenskih bank prispevalo okrog 100 tisoč (malih) delničarjev in imetnikov podrejenih obveznic. Vse to se je zgodilo na podlagi zahtev Bruslja, da se lahko državne pomoči, kar dokapitalizacije bank so, izvajajo šele, ko so lastniki delnic in podrejenih obveznic (te štejejo kot kapital) takšnih bank razlašeni. To regulativo je sprejela tudi Slovenija in čez noč izbrisala premoženje petim odstotkom slovenskih državljanov.

DAMIJAN TOPLAK

"Država je igrala umazano igro."

Ob vsem tem najbolj bode v oči, da sta Probanka in Factor banka sicer bili likvidirani, ostale tri banke pa niso šle v stečaj. To pa je v kapitalistični ureditvi pravzaprav edini pravi argument, ko lahko lastniki delnic in podrejenih obveznic ostanejo brez vsega. Tovrstno tveganje tudi zavestno sprejmejo ob nakupu delnic, drugačnih izbrisovalcev pa nikakor ne morejo predvideti. Ob tem puščamo ob strani, da je - ko so pred natančno šestimi leti množice majhnih delničarjev stale v vrstah in vpisovale ter vplačevale delnice Nove KBM - tedanja uprava pod vodstvom Matjaža Kovačiča, ki je simbolično tudi sama kupovala te delnice, obljubljala visoke prihodnje dobičke in s tem povezane visoke dividende. A od teh obljub, ko so se v banki začele dogajati različne kreditne, nepremičninske in druge stranpoti, ki so nazadnje privedle v številne tožbe proti nekdanjim vodilnim, je bilo bore malo. Kvečjemu za manjšo pest riža.

Ze res, da je veliko denarja (ne)posredno izgubila tudi država, a če bi bila pri nas sprejeta ciprska rešitev, bi velik del bremena bančne sanacije morali prevzeti depozitarji. Predvsem tisti z depoziti nad 100 tisoč evrov. Jasno pa je, da bi v tem primeru država izgubila bistveno več, a hkrati precej manj varčevalci v recimo vzajemnih skladih ali v pokojninskih skladih, kjer se dodatno varčuje za pokojnine, ki bodo v prihodnosti nizke. Boljše obveščeni vedo povedati, da je država igrala precej umazano. A zakaj bi ravnala drugače, če v Sloveniji že dolgo velja, da bolj igraš umazano, nepošteno in goljufivo, večji frajer si. Tako je frajerska država še večji del bremena prenesla na varčevalce, obenem kot kolateralno škodo za desetletja uničila slovenski kapitalski trg, preostanek bremena pa bo tako in tako na vseh davkoplačevalcih. Na koncu ostaja vprašanje, kaj bodo prispevali tisti, ki so nas v to bančno godljo spravili. Bodo tudi oni z določenim časovnim zamikom prejeli denarno nagrado, kot jo je nedavno Marjan Kramar, nekdanji prvi mož NLB, ki je največjo banko v Sloveniji vodil ravno v času množičnega odobravanja t. i. tajkunskih kreditov.

Ze res, da je veliko denarja (ne)posredno izgubila tudi država, a če bi bila pri nas sprejeta ciprska rešitev, bi velik del bremena bančne sanacije morali prevzeti depozitarji. Predvsem tisti z depoziti nad 100 tisoč evrov. Jasno pa je, da bi v tem primeru država izgubila bistveno več, a hkrati precej manj varčevalci v recimo vzajemnih skladih ali v pokojninskih skladih, kjer se dodatno varčuje za pokojnine, ki bodo v prihodnosti nizke. Boljše obveščeni vedo povedati, da je država igrala precej umazano. A zakaj bi ravnala drugače, če v Sloveniji že dolgo velja, da bolj igraš umazano, nepošteno in goljufivo, večji frajer si. Tako je frajerska država še večji del bremena prenesla na varčevalce, obenem kot kolateralno škodo za desetletja uničila slovenski kapitalski trg, preostanek bremena pa bo tako in tako na vseh davkoplačevalcih. Na koncu ostaja vprašanje, kaj bodo prispevali tisti, ki so nas v to bančno godljo spravili. Bodo tudi oni z določenim časovnim zamikom prejeli denarno nagrado, kot jo je nedavno Marjan Kramar, nekdanji prvi mož NLB, ki je največjo banko v Sloveniji vodil ravno v času množičnega odobravanja t. i. tajkunskih kreditov.